

bestemmelser i markedsføringsloven, herunder heller ikke på overtrædelse af § 10 om erhvervshemmeligheder.

Stk. 3 angiver det materiale, som kan undersøges. En supplerende bestemmelse findes i § 1, stk. 5.

Ifølge *1. pkt.* kan undersøgelsen omfatte alt materiale, som må antages at være af betydning med henblik på at konstatere, om og i hvilket omfang krænkelse eller overtrædelser nævnt i stk. 2 har fundet sted. Som nævnt i bemærkningerne til stk. 1, pkt. 3, er det dog ikke udelukket under undersøgelsen også at medtage eventuelle beviser vedrørende planlagte krænkelse eller overtrædelser rettet mod rekvirenten. Som typiske eksempler på bevismateriale nævnes i bestemmelsen genstande bestemt for salg – hvilket kan være såvel fysisk håndgribelige som elektroniske produkter – maskiner og andet produktionsudstyr, bogføringsmateriale, fakturaer, ordresedler, reklamemateriale og andre dokumenter, oplysninger på edb-anlæg, edb-programmer og elektroniske lagringsmidler. Opregninger er ikke udtømmende.

Kun det materiale, der er relevant i forhold til en konkret mistanke, kan undersøges. Det er fogedretten eller en uvildig sagkyndig udpeget af fogedretten, der gennemgår materialet med henblik på at identificere relevante dokumenter mv. Rettighedshaveren har ikke adgang til at deltage i denne udvælgelse, medmindre både fogedretten og rekviritus samtykker, jf. herved lovforslagets § 3, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Efter *2. pkt.* kan der dog ikke foretages undersøgelse med henblik på at konstatere, om produktionsprocesser eller maskiner og andet produktionsudstyr – dvs. maskiner mv., der ikke er bestemt for salg – krænker patenter, brugsmønstre eller rettigheder til halvlederprodukters udformning. Hermed udelukkes dels undersøgelse i form af iagttagelse af selve produktionsprocessen eller produktionsapparatet, dels undersøgelse af tekniske tegninger og dokumenter mv. til beskrivelse heraf, såfremt undersøgelsen er rettet mod krænkelse af patenter, brugsmønstre eller rettigheder til halvlederprodukters udformning. Om baggrunden for denne indskrænkning i undersøgelsesadgangen henvises til pkt. 5.5. i de almindelige bemærkninger. Undersøgelse af rekviritus produktionsproces og -apparat er ikke udelukket, hvis undersøgelsen er rettet mod krænkelse af andre rettigheder, eksempelvis ophavsrettigheder eller varemærker. Undtagelsen omfatter heller ikke formodet krænkelse af patenter mv. i maskiner eller andet, der ikke indgår i rekviritus produktionsapparat, men er bestemt for salg.

I stk. 4 er det fastslået, at fogedretten helt eller delvis kan afslå en anmodning om undersøgelse, såfremt det

må antages, at undersøgelsen vil påføre rekviritus skade eller ulempe, som står i misforhold til rettighedshaverens interesse i undersøgelsens gennemførelse. Dette proportionalitetsprincip svarer til, hvad der gælder i forbindelse med nedlæggelse af fogedforbud, jf. retsplejelovens § 643, stk. 2. Dog behøver misforholdet ikke som efter denne bestemmelse at være »åbenbart«, for at fogedretten kan afslå en anmodning om bevissikringsundersøgelse. Desuden kan fogedretten begrænse en undersøgelse i forhold til anmodningen. F.eks. kan en anmodning om undersøgelse, der omfatter såvel erhvervslokaler som rekviritus private bopæl, imødekommes for så vidt angår erhvervslokalerne, men afslås for så vidt angår den private bopæl.

Afslag i medfør af § 1, stk. 4, vil navnlig kunne komme på tale, hvor anmodningen angår undersøgelse af et privat hjem eller af erhvervslokaler i tilfælde, hvor der er risiko for at påføre rekviritus væsentlig skade i form af afsløring af erhvervshemmeligheder. Proportionalitetsprincippet vil endvidere kunne anvendes, hvis krænkelsen vel er foregået i erhvervsvirksomhed, men er af underordnet betydning. Ved virksomheder inden for medicområdet må også hensynet til informations- og ytringsfriheden indgå i afvejningen.

Det følger af *stk. 5*, at en bevissikringsundersøgelse – uanset bestemmelsen i § 1, stk. 3, 1. pkt. – ikke må omfatte materiale, der indeholder oplysninger om forhold, som rekviritus i medfør af retsplejelovens § 169, § 170 eller § 172 ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne. De nævnte paragraffer indeholder regler om vidneudelukkelse for tjenestemænd mv. og for præster, læger, forsvarere og advokater og om vidnefritagelse for redaktører og redaktionelle medarbejdere. Heller ikke redaktionelle informationsdatabaser kan være genstand for en bevissikringsundersøgelse. Vedrørende redaktører og redaktionelle medarbejdere henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.5.

Retsplejelovens § 171 om vidnefritagelse for bl.a. en part selv i tilfælde af risiko for straf eller tab af velværd er derimod ikke nævnt, idet selve formålet med en undersøgelse er at sikre beviser for krænkelse eller overtrædelser begået af rekviritus.

Til § 2

§ 2 indeholder reglerne om behandlingen af en anmodning om undersøgelse.

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, skal en anmodning om undersøgelse indgives til fogedretten i den retskreds, i hvilken rekviritus har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235 - 240, eller i hvilken de lokaler der skal være genstand